

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mané,
Glòria Marcos, Joan Marí, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Francesc Santuy, Jordi Solà, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Borri (*Beigrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Jordi Carreras (*Nova York*), Ferran Casas
(*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez
(*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla
Fibla (*Rabat*), Ricard González (*Washington*), Joan
Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya*
Nord), Victòria Jiménez (*Londres*), Octavi Martí
(*París*), Iris Mir (*Pequin*), Jordi Miró (*Brussel·les*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Violeta Camarasa, Joan
Canela, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català,
Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert,
Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gámez, David
Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer,
Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan
M. Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, César Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: David Egea, Carme Geronès, Mercè
Ardiaca, Blanca Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà (*portada*), Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
(Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alborata (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor

Pública i gratuïta

Els problemes dels nostres serveis públics de sanitat tenen dos orígens molt evidents. El primer, el dels recursos que s'hi destinen, és en bona part exogen, en el sentit que l'estat manté unes balances fiscals desequilibrades, amb xifres negatives per a les Illes Balears, el Principat i el País Valencià. Tots tres territoris, doncs, disposen del finançament que dissenya l'estat, que mai no es tradueix en tants diners com paguen els nostres ciutadans i les nostres empreses, i això engreixa cíclicament un deute sanitari. El fenomen de la immigració –o, més aviat, la manca de previsió política sobre les dimensions del fenomen migratori– ha agreujat aquest problema de finançament perquè la sanitat pública rep de sobte una demanda molt més gran que la prevista i el sistema corre el risc de col·lapsar-se.

El segon origen és més intern, relacionat amb la gestió que els departaments de Sanitat duen a terme sobre el servei públic assistencial. Des d'aquest punt de vista, els casos del Principat, les Illes i el País Valencià són totalment diferents. A Catalunya conviuen des de fa dècennis la xarxa pública i un sistema privat molt consolidat. El percentatge de ciutadans del Principat que contracten una pòlissa privada és molt més alt que no a les Balears o a València, tot i que la sanitat pública té hospitals de referència i excel·lents centres de recerca. Ningú no vol redissenyar aquest model per por que es trenque l'actual equilibri, però l'augment de població amenaça de saturar els centres d'assistència primària i reforçar la privada.

Al País Valencià, en canvi, la sanitat privada era molt minoritària fins fa quinze anys. Després de la transició, la Generalitat Valenciana de Joan Lerma va treballar força per crear una xarxa de sanitat pública coherent, sòlida i descentralitzada. Va ser, possiblement, el seu principal encert. Però l'arribada del PP a la Generalitat el 1995 va aturar els esforços per a bastir una xarxa potent i va fer experiments que només afavorien empreses privades sense gaire arrelament en el territori. Amb l'excusa de reduir les llistes d'espera als hospitals, el PP, amb el conseller Joaquín Farnós al capdavant, va derivar pacients d'operacions senzilles i ràpides cap a les clíniques privades, que anaren guanyant terreny. Després va cedir la gestió de l'hospital comarcal d'Alzira a la gestió privada, en un intent d'ampliar aquest sistema mixt. Un experiment mig fallit que ara ha volgut recuperar el conseller Manuel Cervera a l'hospital de la Marina, tot i que Alzira ha demostrat que el sistema combinat acaba repercutint negativament sobre l'atenció dels pacients o sobre les condicions laborals dels treballadors. Tenint en compte que la prioritat ha de ser la universalitat i la gratuïtat –si més no, per a les rendes més baixes–, qualsevol estratègia encaminada a despulpar la xarxa pública per vestir la privada és denunciàble.

Als nostres lectors

La gratuïtat de la sanitat sembla amenaçada. De tant en tant, torna el debat sobre el copagament de certs serveis o, si més no, d'algunes medecines. Quines raons atien aquesta polèmica? La gratuïtat dels medicaments ha d'anar en relació amb la renda o amb l'edat? La gestió privada dels hospitals públics ens surt cara? Mirem de respondre-ho amb una visita a l'hospital d'Alzira i entrevistes a experts.

Diuen que el nou president dels Estats Units d'Amèrica, Barack Obama, anomena *mestressa* la seva esposa, Michelle. Hem fet servir aquest mot a la crida de portada per anunciar un perfil extens i precís de la nova primera dama dels EUA i tot l'entorn més proper a la seua família.

Alex Milian
amilian@eltemps.net